

Anton Vodnik:

Spokorna.

Bled je stopil v naše ječe...
 Trudna je bila Njegova svetiljka
 kakor da nas že dolgo išče...
 Ni nas zbudila Njegova stopinja
 v grozni omotici spečih...
 Bled je stopil v naše ječe...

Neveste, raztrgajte vence!
 Ženini, treščimo čaše v noč...
 Dvignimo v mraz se iz cvetja ležišč!
 Pokleknimo v molka raševino
 kakor v svetišče,
 kjer daruje Njegovo se vino!
 Bled bo stopil med nas nekoč... /Kaj ste rekli -

Mirko Pretnar:

Cantus mysticus.

Kje sem srečal se s teboj, o brat?
 Nisem že po tvojih potih hodil,
 ni nam že korakov skupnih vodil,
 naš nevidni duh, nebeški svat?

Kdaj govoril sem s teboj, o brat?
 Bilo davno je, pač sila davno,
 kar sem točil v kupico ti slavno,
 vino svoje, tebi, gost bogat.

Kdaj in kje sem videl te, o brat?
 Stopaš kot neznanec zdaj pred mene.
 Kaj naj bodo knjige mi učene?
 Pojdiva, oj pojdiva orat!

Učena sem vas, mirni doletni, pohvalite v pisni, to mirni, tad